

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς 15 Σεπτεμβρίου 1904. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἱποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συναδέλφου «Πατρίδος» δημοσιεύεται συνέντευξις ὁμογενοῦς ἐν Πετρούπολει μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου Ὑπάτου Ἀρμοστέως τῆς Κρήτης περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν Κρήτην καὶ τὴν Ἑλλάδα· ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ αὐτῇ ἡ Α. Β. Γ. ἔχη μέχρις ὥρας λόγους νὰ προσδοκᾷ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ σχεδίου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπεχειρήσεν ἐφέτος τὴν ἐπίπονον αὐτοῦ περιδεῖαν ἔλαβον τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν :

— Δὲν δύναμαι καὶ δὲν δικαιῶμαι ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀνακοινώσω τίποτε τὸ σχετικὸν μετὰ τὴν περιδεῖαν μου, ἡ ὁποία ἀκόμη δὲν ἐτελείωσεν. Ὑπάρχουσι τόσαι δυσκολίαι, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ ὑπερπηδήσωμεν σήμερον, ὥστε τίποτε θετικὸν δὲν πρέπει νὰ βεβαιώσῃ τις. Ὅτι τὰ αἰτήματα τῶν Κρητῶν τὰ ὁποία ἔλαβον τὴν ἐντολὴν νὰ διεμνησθῶ καὶ ἐνταῦθα, εἶνε νόμιμα καὶ δίκαια, οὐδεὶς εὐτυχῶς τὰ διαμφισθεῖ. Ὑπάρχει ὁμως ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὸ κατὰλληλον τῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι, σήμερον παρουσιάζονται λίαν ἀνώμαλοι καὶ εἰς τοῦτο κυρίως προσκρούμεν. Ἀλλὰ θὰ ἴδωμεν τέλος πάντων πῶς θὰ εὐδοκῇσιν αἱ Δυνάμεις νὰ διακανονίσωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ζήτημα, περὶ τοῦ ὁποίου διεφώτισα τὴν ἀρμοδίους κύκλους τόσον καλῶς, ὥστε νὰ ἀρθῇ πᾶσα τυχὸν στρεβλὴ ἀντίληψις τῶν πραγμάτων, ὅπως ἠθέλησαν νὰ παραστήσωσι ταῦτα δύο ἢ τρεῖς μικροφιλόδοξοι ἐν Κρήτῃ, οἱ τηλικούτου διεγείροντες περὶ ἑαυτοῦς θόρυβον διὰ διαφόρων κακῆς πίστεως δημοσιευμάτων εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον. Τὸ κατ' ἐμέ, παρ' ὅλην τὴν ἀγνωμοσύνην τῶν κυρίων τούτων, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι εἶμαι λίαν εὐχαριστημένος, διότι τόσον οἱ Κρητῆς, ὅσον καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν προστάται ἀνεγνώρσαν εὐκρινῶς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ὁποίαν κατέβαλον ὑπὲρ τῆς εὐμερείας καὶ τῆς προόδου τῆς νήσου καὶ τοῦτο μοὶ ἀρκεῖ. Δὲν εἰσεύρω ἂν αἱ Δυνάμεις θὰ θελήσουν νὰ μὲ ἀπαλλάξουν τῆς περαιτέρω κοπιώδους ἀποστολῆς μου ἐν τῇ νήσῳ. Τοῦτο ἐξαρτᾶται. Διότι ἐγὼ ὀφείλω νὰ συμμορφθῶ πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ τὰς διαταγὰς τῆς πατρίδος μου, ἡ ὁποία μοὶ ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ τεθῶ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κρητικῆς Πολιτείας. Ἀλλὰ σὰς ἐξομολογῶμαι, ὅτι παρὰ πάντα ἄλλον ἐγὼ θὰ ἐπιθύμουν νὰ τεματισθῇ ἱκανοποιητικῶς διὰ τὴν Κρήτην ἡ ἐκείσε ἀποστολὴ μου μίαν ὥραν ταχύτερον καὶ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, ἥς προσωρινῶς ἀπεχωρίσθην καὶ ὅπου μὲ καλοῦν σήμερον σοβαρώτατα καθήκοντα.

— Μοὶ ἐπιτρέπει ἡ Ὑμ. Β. Ὑψηλότης νὰ ἐρωτήσω ὁποῖον αὐτὴ ἐννοεῖ σήμερον ἐπείγον καθήκον ;

— Ὑποθέτω, ὅτι δὲν ἀγνοεῖτε, ὅτι εἶμαι καὶ

ἀντιναύαρχος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς σοβαρᾶς διοργανώσεως τῶν πολεμικῶν αὐτῆς δυνάμεων. Καὶ ἥτο πλέον καιρὸς νὰ ἀρχίσῃ ἡ τοιαύτη ἐργασία. Εἴτε σήμερον εἴτε αὐριον ἡ Κρήτη ἐπὶ τέλους θὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος θὰ λάβῃ τὴν ἀνάγκην ἀπ' κτήσεως θαλασσίας δυνάμεως ἀναλόγου πρὸς τὰ πολλὰ παράλια, τὰ ὁποῖα καλεῖται τοῦ λοιποῦ νὰ προστατεύσῃ καὶ συκρατήσῃ. Τοῦτο ἀπαιτεῖ πρωτίστως ἀξιόμαχον ἑλληνικὸν στόλον καὶ εἰς τοῦτο συγκεντρῶνται ὅλη μου ἡ μέριμνα καὶ προσοχὴ : Θέλω λοιπὸν νὰ «δουλέψω καὶ εἰς τὰ καράβια μας» (Σ. ἐπ. εἶνε ἡ ἰδία φράσις τοῦ πρίγκηπος) μετὰ τὴν αὐτὴν διάθεσιν καὶ αὐταπάρνησιν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐδούλεψα καὶ εἰς τὴν Κρήτην καὶ ἰδοὺ διατίσας εἶπον, ὅτι περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους βιάζομαι ἐγὼ διὰ τὴν ἐνωσιν.

— Μοὶ εἶνε ἐπιτετραμμένον, Ὑψηλότης, νὰ γνωρίζω περίπου τὰς ἰδέας τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος περὶ τῆς κατὰ θάλασσαν παρασκευῆς τῆς Ἑλλάδος ;

— Ἐγὼ εἶπα τὴν γνώμην μου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ἦλθεν εἰς τὴν Κρήτην νὰ με συμβουλευθῇ καὶ τῆς ὁποίας προήδρευσα κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν διάβασιν μου. Ἐχομεν ἀνάγκην πρὸς τὸ παρὸν 15—20 ἀντιτορπιλικῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα θεωρῶ ἀπαραίτητα καὶ νὰ μετασκευασθῶν ἐπὶ τὸ τελειότερον τὰ τορπιλικὰ, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἤδη. Αὐτὰ εἶνε τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Βραδύτερον πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν ἀκόμη 3 θωρηκτὰ καταδρομικὰ καὶ 4 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς. Τροποποιούμενον δ' ἐλαφρῶς καὶ τῶν 3 θωρηκτῶν, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἤδη, ἡ Ἑλλὰς θὰ δύναται νὰ παρατάξῃ τότε 60 περίπου πολεμικὰ σκάφη ἀξιόμαχα καὶ ἀποκτᾷ οὕτως ἐν τῇ Μεσογείῳ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν.

— Εὐρίσκει Ὑμ. Ὑψηλότης εὐχερῇ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ Πανελληνίου τούτου πόθου ;

— Ὅρθως ἀπεκαλέσατε τὸ ὄνειρόν μου Πανελλήνιον πόθον. Διότι εἰς τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Πανελληνίου βασιζόμεθα καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον νὰ καταστήσουν τὴν Ἑλλάδα ἀξιόμαχον κατὰ θάλασσαν κράτος.

Βεβαίως θὰ ἀπαιτηθῶσι πρὸς τοῦτο θυσίαι, ἀλλὰ πέποιθα ὅτι τὰς θυσίας ταύτας θὰ μᾶς τὰς δώσῃ προθύμως ἡ φιλοπατρία τοῦ Πανελληνίου. Διότι δι' ὅλα ὅσα σὰς ἀνέφερα ὅτι πρέπει νὰ γείνουν δὲν θὰ χρειασθῶν περισσότερα τῶν 130—140 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἀπαιτηθῇ ἐτήσιον τοκοχρεωλύσιον 6 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ποσόν, τὸ ὁποῖον σὺν τῷ χρόνῳ θέλει ἐξασφαλισθῇ ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Ἐπειδὴ ὁμως κατ' ἀνάγκην ὀφείλει νὰ ἐπιβαρυνθῇ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν νέων σκαφῶν καὶ ὁ τακτικὸς τοῦ Κράτους ἡμῶν προϋπολογισμὸς, πρέπει ὅλη αὐτὴ ἡ ἐργασία νὰ γίνῃ μεθοδικῶς καὶ βαθμηθὸν χωρὶς νὰ καταπονῇσῃ τὰς οικονομικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Ἀποβλέπω ἐν τούτοις μετὰ χρηστοτάτων ἐλπίδων εἰς τὴν οικονομικὴν εὐρωστίαν τοῦ Κράτους ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάλογον αὐταπάρνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑπὲρ τοῦ μεγάλειου τῆς πατρίδος ἡμῶν. Αἱ θυσίαι, ἃς ἀνέφερον ὑμῖν, ἀποβαίνουσιν ἀπαραίτητοι, ἂν θέλωμεν νὰ κα-

ταλάβωμεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν θέσιν, ἡ ὁποία «μᾶς ταιριάζει».

ΔΙΑΘΗΚΗ ΔΟΜΠΟΛΗ

Πολλάκις κατὰ τὸ παρελθόν, ἐγράψαμεν περὶ τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ἡπειρώτου Δομπόλη. Ἐπειδὴ καὶ πάλιν περὶ αὐτῆς γίνεται λόγος ἐγγύς δέ ἐστιν ὁ χρόνος τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δημοσιεύμεν ταύτην ἔχουσας ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ ὑπογεγραμμένος αὐλικὸς σύμβουλος καὶ ἱππότης Ἰωάννης Δομπόλης, διατηρῶν ἀκεραίαν τὴν μνήμην καὶ πλήρη τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος, ἀναγκαῖον κρίνω ἐν περιπτώσει θανάτου νὰ δηλώσω διὰ τῆς ἰδιωτικῆς ταύτης διαθήκης τὴν τελευταίαν θέλησίν μου.

Ὅτε τῷ 1809 ἐγνώρισα τὸν μακαρίτην κόμητα Ἰω. Καποδίστριαν, κατόπιν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, ὑπεσχέθημεν ἀλλήλοις νὰ μεταχειρισθῶμεν πᾶν μέσον πρὸς διάδοσιν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἐκτοτε ὁ σταθερὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς μου ὑπῆρξε νὰ καταρθώσω νὰ ἐκπληρώσω πρεπόντως τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν. Πρὸς τοῦτο δὲ προσεπάθησα νὰ αὐξήσω τὰ κεφάλαιά μου, οὐχὶ διὰ κερδοσκοπίας, ἀλλὰ διὰ τῶν κόπων μου, καὶ μάλιστα διὰ μεγάλης οικονομίας.

Τὸ συναχθὲν μοι κεφάλαιον, εἰς ὃ οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχη ἀπαίτησιν, συνίσταται περίπου, κατὰ τὸν ἰσολογισμόν τῶν βιβλίων μου, εἰς ρούβλια χάρτινα 915,000, ἀποτελουμένη ἀργυρὰ 261,428, ἀλλ' ἐν τούτοις περιλαμβάνονται ποσότητές τινες ἐπισφαλεῖς. Πλὴν δὲ τούτων καὶ τινων κληροδοτημάτων, ἃ καταλείπω εἰς συγγενεῖς τοῦ πατρός μου, ἐν Ἡπείρῳ οἰκούντας, καὶ εἰς ἄλλους τινὰς κατωτέρω μνημονευόμενους, ἀποτελέσονται ἐν ὅλῳ 100 χιλ. χάρτινα ρούβλια, ὅριζω τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου ρούβλια χάρτινα 815,000 ἢ ἀργυρὰ 232,857 εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεώς μου, δηλονότι εἰς διάδοσιν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, στηρίζω δὲ τὴν θέλησίν μου ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

1) Διατηρῶ τὸ δικαίωμα τοῦ διατιθέναι διὰ βίου τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὡς βούλομαι, οὐδενὶ περὶ τούτου ὀφείλω λόγον. 2) Ὅταν ὁ πανάγαθος Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ μὲ ἀνακαλέσῃ παρ' αὐτοῦ, παρακαλῶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ σφοδρίσῃ παρ' εὐθὺς ἀπασάν τὴν πρεσβυσίαν μου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐξουτάτου ἰδιωτικοῦ Συμβουλίου Λέοντος Σενιάβιν ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀσιατικοῦ Τμήματος καὶ νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ἰδίαν του φύλαξιν ὅλα τὰ ὁμόλογα, τραπεζικὰ γραμμάτια, μεταλλικὰ, λομιστικὰ βιβλία καὶ πάντα τὰ ἐγγραφα καὶ παρ' ἐμοὶ εὐρεθσόμενα.

3) Βραδύτερον συνίστημι τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ μετὰ τὴν καταγραφὴν ἀπάσης τῆς περιουσίας μου νὰ πωλήσῃ ἐπὶ ἐκτιμῇσι εὐσυνειδήτων ἀνδρῶν, ὅσον οἷόν τε ἐπωφελέστερον τὰ 30 γραμμάτια τῆς ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Δημοσίου χρέους Ἀυτοκρατορικῆς ἐπιτροπῆς τὰ εὐρισκόμενα παρ' ἐμοὶ, τὸν μὲν ἀποφέροντα 6000 ἔχοντα δὲ ἀξίαν 129,095 ρουβλίων ἀργυρῶν καὶ ἀγορασθέντων παρ' ἐμοῦ πρὸς 106 3/32 ἐπὶ τοῖς 100.

σον ώστε θεωρήθη απαραίτητον να ζητηθῇ καὶ ἡ τεσσαρακονθήμερος ἀναβολὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς τακτικῆς συνόδου τῆς Βουλῆς. Εἶχε δὲ κληθῇ ἡ «Ἀμφιτρίτη» ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τῶν μέσων Σεπτεμβρίου.

— Σήμερον τὴν μεσημβρίαν δι' ἐλάττου συρμοῦ τοῦ Λαρισσαίου ἀναχωρεῖ ὁ Διάδοχος μεταβαίνων εἰς Χαλκίδα, ἐκεῖθεν δὲ ἐπιβαίνων τῆς «Σφακτηρίας» θὰ μεταβῇ εἰς Βόλον καὶ εἰς Λάρισα ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς ἐκεῖ τελεσθησμένους ἵππικούς ἀγῶνας. Τὴν Α. Υ. θὰ συνοδεύουν οἱ ὑπασπιστὰι τοῦ Βασιλέως κ. κ. Βακάλογλους καὶ Πίσσας. Ὁ Διάδοχος θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας τὴν προσεχῇ Τετάρτην.

— Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ὑδρευσιν τῆς πόλεως οὐδεμίαν ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων εὔρε συμφέρουσαν, οὐδὲ τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τῆς μεγάλῃς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας ὑποδεικνύουσας τὴν διὰ κατασκευῆς φραγμάτων ὑδρευσιν. Ἐκρίνεν ἀξίας λόγου ἐν μέρει τὰς προτάσεις τοῦ κ. Μαναρᾶκη, ἀλλ' ἐθεώρησεν ἀδύνατον τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, διότι δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ Ἑταιρία ἐξ Ἑλλήνων κεφαλαιούχων μὲ κεφάλαιον 30,000,000 ὅπερ ὑπεστήριξεν ὁ κ. Μαναρᾶκης. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ὑποδεικνύει ὡς μόνην δυνατὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τὴν διὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας, προτείνει δὲ πρὸς τοῦτό ὅπως καθ' ἑκάστην μῆνα ἐνεργῶνται ἐπιμελῶς καὶ ἐπιστημονικαὶ καταμετρήσεις τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας ἵνα γνωστῇ ἀσφαλῶς πόσον ὕδωρ δύναται νὰ ὑπάρχῃ καὶ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀκόμη ξηρασίαν.

— Ὁ κ. Σιμόπουλος ἐρωτηθεὶς παρὰ συνουμιητοῦ τε, ἐὰν εἴναι ἀκριβὴ τὰ περὶ ἐλλειμμάτων γραφόμενα, καὶ δὴ τὰ ἐσχάτως προσλαβάντα μορφήν ἀνακινώσεων ἐπισήμων ἀπήντησε θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἀποδειχθῇ ὅτι οὐδὲν ἐξ ὧν γράφεται εἶναι ἀληθές. Μόνον τὸ 1903 θὰ παρουσιάσῃ βεβαίως μικρόν τι ἔλλειμα, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1904 οὐδὲν ἔλλειμα θὰ ὑπάρξῃ μολονότι διετίθησαν 2 1/2 ἑκατομ. ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἑθν. Ἀμύνης καὶ μολονότι ἐξ ἄλλου ὡς καὶ τοῦ τελευταίου σταφιδικοῦ νόμου δι' αὐτὴν φόρου εἰς χρῆμα τὸ Κράτος λαμβάνει φόρον εἰς εἶδος, ἐπιβραδύνεται ἡ εἰσπραξις αὐτοῦ.

— Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐλήφθη τηλεγράφημα ἀγγέλον ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Κουντουριώτην θωρηκτὴ μοῖρα κατέπλευσε προχθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν Ἰσπανικὸν λιμένα τῆς Μαλάγας. Ἐπίσης ἐλήφθη ἐκθεσις τοῦ ἐν Πόρτ Σαῖ ἑλλήνου προξένου, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτεται ἡ αἴτησις τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν παρακαλούντων τὸν ὑπουργόν ὅπως διατάξῃ τὴν μοῖραν νὰ πλεύσῃ ἕως ἐκεῖ. Κατόπιν τοῦ ἱεροῦ τούτου πόθου ὅστις μετὰ θέρμης ἐκφράζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς μοίρας κ. Κουντουριώτην ὅπως συμπεριλάβῃ εἰς τὸ δρομολόγιον αὐτῆς καὶ τὸν λιμένα τοῦ Πόρτ Σαῖδ, ὅπου θὰ καταπλεύσῃ μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Τὸ εὐδρυμον «Ν. Μιαούλης» χθὲς τὸ ἀπόγευμα κατέπλευσεν εἰς Μελίτην, ὅπου θὰ παραμείνῃ τέσσαρας ἡμέρας κατόπιν δὲ θὰ κατευθυνθῇ εἰς Πειραιᾶ, ὅπου θὰ φθάσῃ τὴν Παρασκευὴν ἢ τὸ Σάββατον.

Κατὰ τὴν τὸ παρελθὸν Σάββατον γενομένην κλήρωσιν τοῦ λαχείου τοῦ ἐξ 60,000,000 δραχ. δανείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκέρδησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί :

97,967	χρυσᾶς δραχ.	70,000
111,369	»	10,000
47,675	»	5,000
37,922	»	5,000
115,571	»	2,000
120,202	»	2,000
14,722	»	2,000
119,747	»	2,000
43,709	»	2,000

Ἀστειότατα ἐπεισόδια γίνονται καὶ ὠραιότερα πράγματα λέγονται μὲ τὸν ἤλεκτρικόν.

— Οὕτω προχθὲς κάποιος ἐργατικὸς νέος ἠθέλησε νὰ κατέλθῃ ἐκ τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς τὸ Φῆλην.

— Διὰ ν' ἀνοίξῃ δὲ τὴν θύραν τοῦ βαγώνιου ἐπίασε τὴν λαβὴν, ἀφοῦ ὁμως προηγουμένως τὴν ἐτύλιξε

μὲ τὴν ρεμπουλικὰ του,

— Ἐνόμιζεν, ὡς φαίνεται ὅτι καὶ εἰς τὸ πόμοιο ὑπῆρχεν ἤλεκτρισμός.

— Ἄλλοι δύο κύριοι ἐργατικοὶ κατήρχοντο μὲ τὸν ἤλεκτρικὸν εἰς Πειραιᾶ.

— Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἀφοῦ περιεργάστη ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν τὸ βαγόνι, γυρίζει καὶ λέγει εἰς τὸν διπλάνον φίλον του.

— «Ἀμ βέβαια, μπορούσε νὰ σωθῶμεν ἡμεῖς ἐὰν δὲν ἦταν τὰ βαγόνια φιασμένα μὲ διπλὰς καὶ τριπλὰς σανίδας ; !!!»

— Καὶ ἀκούει κανεὶς μέσα εἰς τὰ βαγόνια διαφόρους θεωρίας, περὶ μεταδόσεως τοῦ ἤλεκτρισμοῦ καὶ περὶ προσφύλαξεως ἐξ αὐτοῦ, τὴν μίαν διασχεδαστικωτέραν τῆς ἄλλης.

— Ὑγῆλην ἐσοδεῖαν θὰ ἔχωμεν ἐφέτος ἀπὸ ἀγρινάρες.

— Τὴ πρώτη κοφίνια διήλθον τῶν Ἀθηνῶν ἀλλὰ δὲν ἠνολήθησαν.

— Τὰ ἀπέστειλαν κατ' εὐθείαν οἱ ἐπιχειρηματῆαι εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Εὐρώπην.

— Τὰς φέρουν δὲ ἀπὸ τὴν Δαλαμανάραν τοῦ Ἀργους.

— Ἡ ἀπαχθεῖσα προχθὲς Ἀρσακείας μετέβη καὶ ἀπεχαιρέτισε τὰς διδασκαλίσσας τῆς.

— Συνώδευσεν τὴν μικρὴν ἀδελφὴν τῆς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἐκεῖ ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ διακοφῇ τὰ μαθήματα τῆς. Ἀπαγωγὴς εἶνε ὁ Ἡπειρώτης Στόλος ὑπάλληλος ἐν τῷ καταστήματι τοῦ πατρὸς τῆς νέας. Καλὴν πρόσδον.

— Τὸ Αἰγινήτειον νοσοκομεῖον ἀνοίγει τὰς πύλας του ἀπὸ τῆς 10ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς 8)βρίου.

— Ἀπὸ τοῦδε ἀθροῖ ἐχουν ὑποβληθῇ αἰτήσεις πρὸς νοσηλείαν.

— Νέον καραβάνι μεταναστατῶν διὰ τὴν Ἀμερικὴν ἡτοιμάσθη ἀπὸ τὰ ἀπώτερα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

— Συνίσταται ἀπὸ 350—400 περίπου οἱ ὁποῖοι φεύγουν.

ΗΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπομνήσκει τοῖς ἐξ ἁπλῶν καὶ χρεωλυτικῶν δανείων ὀφειλέταις αὐτῆς παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, ὅτι ἡ 1η Ὀκτωβρίου εἶνε ἡ διὰ τῶν οἰκείων συμβολαίων ὁρισμένη ἡμέρα πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν εἰρημένων δανείων. Ἡ ἐμπρόσθεσις πληρωμὴ ἀπαλλάσσει τοὺς ὀφειλέτας τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας.

Ἐν Ἀθήναις 22 Σ)βρίου 1904.

(Ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ τμήματος τῆς Ἑθν. Τρ.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀρτης ὁ κ. Κ. Καραπάνος πρῶτον ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

— Ἀφίκετο ἐκ Γερμανίας ὁ διακεκριμένος ἐκ Τσεπελόδου μηχανικὸς κ. Ἀριστίππος Κουσιδης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀνω Σουδανῶν ὁ Ἀλέξιος Ξάντης μετὰ τῆς συζύγου του Ἀλεξάνδρας, Νικόλ. Σίμος, Δημ. Ξάντης, Δημ. Βαζιέκης καὶ ἐκ Κάτω Σουδανῶν ὁ κ. Κ. Τριανταφύλλου καὶ ἀνεχώρησαν δι' Αἴγυπτον.

— Ἀφίκετο ἐκ Κονίτης ὁ κ. Νικόλ. Μπεκιάρης διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐκ Σερβίας ὁ ἐξ Ἀρτσίστης κ. Ἀνδρέας Οἰκονόμου χάριν ἐμπορικῶν του ὑποθέσεων.

— Ἀφίκετο ἐκ Βίτης ὁ κ. Παναγ. Βαταβάλης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάϊρον, ἐκ Παπίγκου ὁ κ. Γεωργ. Τσιτσιδης μεταβαίνων εἰς Γιουμουλτζίναν, ὁ κ. Γεωρ. Μερτζανόπουλος καὶ ἡ κ. Βλασίου Δελαγιαννοπούλου διὰ Ρουμανίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Ἀχ. Πεκληρίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσαρπανλῶν ὁ κ. Κωνστ. Φίλιος τελειοφόρος τῆς ἱατρικῆς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Γεωργίου.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀρτῇ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ πλήρους πατριωτικῶν αἰσθημάτων κ. Δημ. Διαμάντη, ἐμπόρου μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐναρέτου δεσποινίδος Βιργινίας Χ. Γαρτζούνη. Τοῖς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Ἀφίκετο ἀπὸ Κράφει καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ κ. Χρ. Γερωντάκης.

— Ὁ γνωστὸς ρέκτης καὶ φιλοπρόδοος χοροδιδάσκαλος κ. Γ. Προβελέγγιος κατήρτισε τελειὰν εὐρωπαϊκὴν σχολὴν χοροῦ ἐν ὁδῷ Ἀδριανοῦ 56 μὲ διδασκαλεῖαν ὅλων νέων εὐμέθοδον καὶ ταχεῖαν τῆς τεκμηρίων εἶνε τὸ διδασκὼν πλείστον μέρος τῆς ἐκλεκτοτέρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

— Ὁ Ἡπειρώτης ἱατρός κ. Χρ. Δάλλας σπουδᾶς εἰς Παρίσιους καὶ ἐγκαταστάσει εἰς Πέραν Κων)πόλεως ἐν ὁδῷ Πολωνίας ἀριθ. 1. δέχεται, τοὺς ἐν Κων)πόλει καὶ ἐκεῖθεν διερχομένους καὶ ἔχοντας ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν του ἐν τῇ κατοικίᾳ του. Συνιστῶμεν εἰς πάντας τὸν καλὸν τούτον φίλον καὶ ἀρίστον ἱατρὸν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Στ. Χαλκίδα. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ ἀπαντᾶς τοὺς εὐαρεστηθέντας νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί — Γ. Τσ. Χανιά. Σὺς ἐνεγράψαμεν — Ἰω. Α. Κωνιδιον. Ἐγὼ καλῶς, θὰ σὰς ἀποστέλλωμεν αὐτοῦ τὸ φύλλον ἐφεξῆς — Δ. Μπ. Κωνσταντινούπολιν. Εὐχαριστοῦμεν — Κ. Παπ. Καμλίνα. Ἐλήφθη — Δ. Π. Ἐνταῦθα. Εἶνε περιττὸν νὰ συναντηθῶμεν, ἀφοῦ τίποτε δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν. Ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα θὰ φροντίσωμεν τὸ πολὺ νὰ μᾶς ὑπομνήσῃτε τὰ ἄλλα εἶνε ἀνωφελεῖ, δὲν ἔχομεν καιρὸν διὰ χάσιμον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθήναις

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ἀποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο) σὺς εἰς τρα) μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4 ο) ζογραμμάτια » ἐξ » 3 1/2 ο) π) πρώονσα » ἐν ἔτος 4 ο) τόκον : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χρεοσθέντων ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο).

Ταμειευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο).

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο) Δάνειον Κτηματικῆς Πίσεως 1904 μὲ μηνιαίας πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ αγοραστοῦ ὁλοκλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς των εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» νὰ ἐμβάσωσι ταύτας ἀνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«Ο ΟΡΙΓΑΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Τὸ νεόδμητον καὶ μεγαλοπρεπὲστατον τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ καίμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀριθ. 22 εἰς τὸ κέντρον τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καταστημάτων τῶν ὁδῶν Ἀθηνᾶς, Ἐρμού καὶ Αἰόλου, περιέχει δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα, εὐήλια καὶ εὐχάριστα καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐπιπλα εἶνε ἐντελὲς καὶ καινουργῆ. Καθαριότης, ἐντιμότης καὶ ὑπηρεσία προθυμοτάτη. Χάριν τῆς συγκεντρώσεως πολυπληθοῦς πελατείας ἐκανοίσθησαν οἱ ἐξῆς τιμαί : Δωμάτιον μετὰ μίαν κλίνης δραχ. 1.50, μετὰ δύο κλινῶν 3, 2.50 καὶ 2. Δωμάτια μετὰ μίαν κλίνης μηνιαίως δρ. 45, 40 καὶ 35, μετὰ δύο κλινῶν 80, 70, 60 καὶ 50. Αἱ ἴδιαι τιμαὶ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων ἐμπροσθεν τῆς πλατείας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παραπλευρῶς τοῦ νέου Ταχυδρομείου καὶ Τηλεγραφείου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἀνωτέρω ξενοδοχείων
Γ. Ν. Κουτσονέκας.